

Szerelmeslevél a világnak

Poem by Frank X Walker, USA

Translation by Lujza Hayes Nehrebeczky, Hungary/USA

Szeretlek, világ.
Szeretem hét különböző arcodat.
Szeretem gyógyító vizeidet,
mélyen és szélesen.
Szeretem azt, amit csinálsz
a nappal és a holddal;
és amit tanítasz nekünk
a barátságról,
a változásról,
a körforgásról.

Szeretem a tükröt a köldöködnél,
ahogyan megmutatja féltekéidet,
fontos leckéket illusztrálva
az egyensúlyról,
a tükröződésről,
az összpontosításról.

Szeretem, hogy olyanok vagyunk, mint
a kicsi világok. Hogy a mi földrengésünk
a te borzongásod, a tüszentésed cunami,
lavina, földcsuszamlás.

Amikor téged hóhullámok érnek,
azt mi aszálynak hívjuk.
Egyszer beborítottad egész testedet
jéggel, hogy csillapítsd lázadat.

Amikor naponta sírsz miattunk:
állandó tudatlanságunkért,
csúfos bukásainkért,
kicsinyes civódásainkért
és minden bűnünkért,
magzatvized
elfolyik, és mi újjászületünk.

Szeretem, ahogy kinyújtod karjaid felénk;
kölcsonös vonzódásunkat, gravitációs erődet.

Minden kincsért viszonzásul,
amit elrablunk méhedből,
jégesőt és vihart küldesz nekünk.
Amikor ellenmérég nélküli mérgeket találunk fel,
és emlékműveket emelünk önmagunknak,
tornádót küldesz és hurrikánt,
hogym emlékeztess rá:
milyen kicsik is vagyunk valójában.

És mégis, mindennap megalázol, megihletsz
és a könnyekig meghatsz bennünket
természetes szépségeddel.

Kísérleteink, hogy utánózzuk távlataidat:
ezt merjük nevezni művészetnek és táncnak,
zenének és költészetnek,
építészetnek és nyelvnek,
és szeretetnek.
Ez az egyetlen, amit valaha is jól csináltunk.

Nem mehetünk át emberségből,
ha mindig megbukunk
összhangból
és amíg el nem felejtjük a félelmet és a gyűlöletet.

Köszönjük, világ, ezt az
előttünk levő nyitottkönyves vizsgát;
és azt, hogy még mindig hiszel benne:
érdemesek vagyunk szeretetedre.

Mi, akik ilyen feketének szeretünk, már tudjuk,
hogym mindent, amim veled teszünk,
önmagunkkal is tesszük...